

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 85.562 van 23 februari 2000

A. 88.652/VIII-1624

In zake: **PIERSAUX** Georges,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Monique DETRY, advocaat,
de Praeterestraat 25/1
1050 Brussel,
tegen :
het Vast Wervingssecretariaat.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIe KAMER,

Gezien het op 24 december 1999 ingediende verzoekschrift, waarbij Georges PIERSAUX de nietigverklaring vordert van "de beslissing om verzoeker niet toe te laten tot het vergelijkend examen voor de werving van attachés voor Internationale Samenwerking (rang 10) voor het Ministerie van Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Internationale Samenwerking";

Gezien het op dezelfde dag ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de schorsing van die beslissing vordert;

Gezien de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen die op dezelfde dag door dezelfde verzoeker is ingesteld;

Gezien het verslag van mevrouw DEBUSSCHERE, eerste auditeur bij de Raad van State, opgemaakt op grond van artikel 94 van de procedureregeling;

Gelet op de beschikking van 31 januari 2000, waarvan aan de partijen kennis is gegeven, waarbij de neerlegging van het verslag wordt gelast en waarbij de partijen worden opgeroepen om te verschijnen op 18 februari 2000;

Gehoord het verslag van de heer GEUS, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. DETRY, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van de heer DUFOUR, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van mevrouw DEBUSSCHERE, eerste auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende gegevens dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep :

1. Verzoeker is landbouwingenieur en heeft het aanvullend getuigschrift ontwikkelingssamenwerking en het bijzonder diploma landbouweconomie.

2. In 1993-1994 is hij voor het ABOS verantwoordelijk voor het beheer van ontwikkelingsprojecten in Burundi; van 1995 tot 1997 is hij voor het ABOS missiegelastigde in Brussel en sinds juni 1997 is hij sectorchef landbouw bij de Belgische afdeling voor ontwikkelingssamenwerking in Ouagadougou.

3. Voorts is verzoeker geslaagd voor een vergelijkend wervingsexamen voor adjunct-adviseur dat door het Vast Wervingssecretariaat (VWS) is georganiseerd.

4. Bij het koninklijk besluit van 9 juni 1999 tot wijziging van het koninklijk besluit van 25 april 1956 tot vaststelling van het statuut van de ambtenaren van het Ministerie van Buitenlandse Zaken en Buitenlandse Handel is artikel 1 van laatstgenoemd besluit vervangen door de volgende bepaling :

" De personeelsleden van het Ministerie van Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Internationale Samenwerking worden, overeenkomstig de navolgende bepalingen, ingedeeld onder :

- 1° de carrière Buitenlandse Dienst;
- 2° de carrière Hoofdbestuur;
- 3° de Kanselarijcarrière;
- 4° de carrière van de Attachés voor Internationale Samenwerking."

Bij dat besluit wordt het statuut aangevuld met een hoofdstuk VI "Carrière van de attachés voor Internationale Samenwerking" waarin wordt bepaald dat de gegadigde die tot die carrière wil worden toegelaten, aan algemene toelatingsvoorwaarden moet voldoen, voor een vergelijkend wervingsexamen moet slagen, een proeftijd moet doormaken en voor het examen voor vaste benoeming moet slagen.

5. Het nieuwe artikel 97 van het koninklijk besluit van 25 april 1956 bepaalt evenwel dat in afwijking van de organieke bepalingen een eenmalige bijzondere aanwervingsprocedure wordt ingesteld voor de gegadigden die aan de algemene toelatingsvoorwaarden voldoen en bovendien geslaagd zijn voor het vergelijkend examen voor toelating tot de formatie van de betrekkingen van lange duur georganiseerd overeenkomstig het koninklijk besluit van 10 april 1967 houdende statuut van het personeel van de coöperatie met de ontwikkelingslanden. De personeelsleden die via deze

procedure in dienst worden genomen en de in artikel 97, § 4, bepaalde anciënniteit hebben, hoeven geen proeftijd door te maken en geen examen voor vaste benoeming af te leggen.

6. De vast wervingssecretaris had verzoeker op 14 december 1993 bevestigd dat het feit dat hij geslaagd was voor een vergelijkend wervingsexamen dat toegang verleende tot een betrekking van niveau 1, hem krachtens artikel 5, 5°, van de wet van 26 maart 1968 waarbij de aanwerving in openbare dienst wordt vergemakkelijkt van personen die bij de technische coöperatie met de ontwikkelingslanden diensten hebben gepresteerd vrijstelde van het examen voor toelating tot de formatie van de betrekkingen van lange duur.

7. Op 15 juli 1999 deelt bijzonder commissaris VAN CRAEN van het ABOS verzoeker schriftelijk het volgende mee over de eenmalige bijzondere aanwervingsprocedure :

" Als u zich voor die procedure wenst aan te melden, verwijs ik naar de bijgaande kopie van het examen-reglement en van het inschrijvingsformulier die het Vast Wervingssecretariaat mij onlangs heeft toegezonden".

(...)

Ik wens u veel succes bij dat examen".

8. Verzoeker laat zich op 3 augustus 1999 voor dat vergelijkend examen inschrijven.

9. Op 28 oktober 1999 schrijft de vast wervingssecretaris aan de staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking, in antwoord op zijn brief van 8 oktober 1999 die zich niet in het administratief dossier bevindt, dat hij slechts kan vaststellen dat "het koninklijk besluit van 9 juni 1999, waarbij een bijzondere afwijkingsprocedure wordt ingesteld, niet voorziet in de mogelijkheid van vrijstelling van het

vergelijkend examen voor toelating tot de formatie van de betrekkingen van lange duur".

10. Naar aanleiding van verzoekers aanvraag om inschrijving antwoordt de adjunct-vast wervingssecretaris hem het volgende :

" Ik stel vast dat u weliswaar geslaagd bent voor een vergelijkend wervingsexamen voor niveau 1 dat door het Vast Wervingssecretariaat is georganiseerd, maar dat u daarentegen niet geslaagd bent voor een vergelijkend examen voor toelating tot de formatie van de betrekkingen van lange duur dat is georganiseerd op basis van de bepalingen van het statuut van het personeel van de coöperatie met de ontwikkelingslanden.

Volgens artikel 97, § 1 (van het koninklijk besluit van 25 april 1956 tot vaststelling van het statuut van de ambtenaren van het Ministerie van Buitenlandse Zaken en Buitenlandse Handel) is de eenmalige bijzondere procedure echter alleen bedoeld voor de gegadigden die geslaagd zijn voor het vergelijkend examen voor toelating tot de formatie van de betrekkingen van lange duur, zonder dat in de mogelijkheid van een vrijstelling wordt voorzien.

Tot mijn spijt moet ik u dan ook meedelen dat u niet voldoet aan de voorwaarden om u voor die aanwervingsprocedure te kunnen aanmelden".

Deze weigering vormt de bestreden handeling;

Overwegende dat verzoeker het eerste middel van zijn verzoekschrift ontleent aan schending van artikel 5, 5°, van de wet van 26 maart 1968 waarbij de aanwerving in openbare dienst wordt vergemakkelijkt van personen die bij de technische coöperatie met de ontwikkelingslanden diensten hebben gepresteerd, van de wet van 22 maart 1999 houdende diverse maatregelen inzake ambtenarenzaken en van artikel 97, § 8, van het koninklijk besluit van 25 april 1956; dat hij in hoofdzaak aanvoert dat artikel 5 van de wet van 26 maart 1968 bepaalt dat tot rijksambtenaar kunnen worden benoemd, zij die aan bepaalde voorwaarden voldoen, zoals drie jaar anciënniteit bij de coöperatie hebben en

geslaagd zijn voor het examen voor toelating tot de formatie van de betrekkingen van lange duur en dat artikel 5, 5°, van die wet, zoals dat is aangevuld bij de wet van 22 maart 1999 bepaalt dat van laatstgenoemde voorwaarde worden vrijgesteld, zij die geslaagd zijn voor een vergelijkend wervingsexamen dat toegang verleent tot een graad ingedeeld in hetzelfde niveau als de graad waarop zij krachtens de wet aanspraak kunnen maken; dat hij daaruit besluit dat de wet van 26 maart 1968 het slagen voor een vergelijkend wervingsexamen voor een graad ingedeeld in hetzelfde niveau gelijkstelt met het slagen voor het examen voor toelating tot de formatie van de betrekkingen van lange duur; dat verzoeker zich ook beroept op artikel 97, § 8, van het koninklijk besluit van 25 april 1956 dat bepaalt dat de gegadigden die niet geslaagd zijn voor het examen voor vaste benoeming gebruik kunnen maken van de bepalingen van de wet van 26 maart 1968;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat het besluit van 25 april 1956 niet in de mogelijkheid voorziet om iemand vrij te stellen van het vergelijkend examen voor toelating tot de formatie van de betrekkingen van lange duur, terwijl artikel 97, § 6, van dat besluit uitdrukkelijk in een geval van vrijstelling voorziet, namelijk voor het examen over de gebruikelijke kennis van de tweede landstaal; dat ze in verband met artikel 97, § 8, onderstreept dat deze bepaling alleen geldt voor de gegadigden voor de eenmalige aanwervingsprocedure; dat ze tot slot aanvoert dat verzoeker het koninklijk besluit van 9 juni 1999 had moeten aanvechten en dat het "VWS geen andere mogelijkheid heeft dan het koninklijk besluit toe te passen zoals het is (en niet zoals het misschien had moeten zijn)";

Overwegende dat artikel 5, 5°, van de wet van 26 maart 1968 waarbij de aanwerving in openbare

dienst wordt vergemakkelijkt van personen die bij de technische coöperatie met de ontwikkelingslanden diensten hebben gepresteerd als volgt luidt :

" Wat betreft de personen die houder zijn van een diploma of een studiegetuigschrift dat toegang verleent tot een graad van de niveaus 1, 2+ of 2, geslaagd zijn voor het toelatingsexamen in het kader van de betrekkingen van lange duur waarin voorzien bij het statuut van het personeel van de coöperatie met de ontwikkelingslanden en overeenstemmend met het niveau van de te begeven betrekking.

Van de voorwaarde geslaagd te zijn voor het toelatingsexamen in het kader der betrekkingen van lange duur worden nochtans vrijgesteld, zij die geslaagd zijn voor een vergelijkend wervingsexamen dat toegang verleent tot een graad ingedeeld in hetzelfde niveau als de graad waarop zij krachtens deze wet aanspraak kunnen maken";

dat volgens artikel 15, eerste lid, 2°, van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het Rijkspersoneel niemand tot rijksambtenaar kan worden benoemd zonder geslaagd te zijn voor het voorgeschreven vergelijkend wervingsexamen; dat de wet van 26 maart 1968 voor de personeelsleden van de coöperatie met de ontwikkelingslanden van die basisregel afwijkt om ervoor te zorgen dat deze personeelsleden door overheidsdiensten kunnen worden aangeworven, op voorwaarde dat ze geslaagd zijn voor het examen voor toelating tot de formatie van de betrekkingen van lange duur; dat de personeelsleden van de coöperatie die geslaagd zijn voor het vergelijkend wervingsexamen genoemd in artikel 15 van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937, aangezien het geen enkele zin had hen die mogelijkheid te geven, vrijgesteld zijn van het examen dat bij wijze van gunst wordt gelijkgesteld met de normale voorwaarde voor indienstneming waaraan zij voldeden; dat zij krachtens artikel 5, 5°, van de wet van 26 maart 1968 dus geacht worden te zijn geslaagd voor het examen voor toelating tot de formatie van de

betrekkingen van lange duur; dat artikel 97, § 1, dat betrekking heeft op de gegadigden die geslaagd zijn voor laatstgenoemd examen, noodzakelijkerwijs ook geldt voor degenen die geacht worden daarvoor geslaagd te zijn; dat elke andere redenering tot de interpretatie zou leiden dat die bepaling in strijd is met de voornoemde wet én met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet; dat het middel kennelijk gegrond is;

Overwegende dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen door de nietigverklaring van de bestreden handeling doelloos worden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing om Georges PIERSAUX niet toe te laten tot het vergelijkend examen voor de werving van attachés voor internationale samenwerking (rang 10) voor het Ministerie van Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Internationale Samenwerking.

Artikel 2.

Er is geen grond meer om uitspraak te doen over de vordering tot schorsing en de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen.

Artikel 3.

De kosten, bepaald op 7.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare
terechtzitting, op drieëntwintig februari tweeduizend
door :

de Hr. GEUS, kamervoorzitter,
Mevr. HONDERMARCQ, griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.